

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Titul, jméno a příjmení diplomantky: **Tomáš Pavlů**

Fakulta: **právnícká**

Studijní program: **právo a právní věda**

Studijní obor: **právo**

Název diplomové práce:

Dekretální pravomoc prezidenta republiky v období 2. světové války

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Petr Beránek, Ph.D.**

Oponent diplomové práce: **JUDr. et Mgr. Vendulka Valentová**

Tomáš Pavlů si za téma své diplomové práce zvolil „Dekretální pravomoc prezidenta republiky v období 2. světové války“. Osnova práce svědčí o autorově pečlivé přípravě na zpracování daného tématu, neboť je přehledně a logicky strukturována. Z hlediska obsahového se diplomová práce jeví jako zdařilá, autor se nezalekla skutečnosti, že dekrety prezidenta republiky jsou stále velmi výbušným tématem a čas od času poněkud rozbouří českou i slovenskou politickou scénu, resp. zaměstnají média využívající nejednoznačného přijímání těchto poválečných právních norem v Německu a Rakousku. Lze říci, že diplomant komplexně analyzoval problematiku prezidentských dekretů v kontextu celkového obnovování československé státnosti. Čtenář bude obeznámen se situací, která panovala po před i po mnichovské zradě, resp. po okupaci zbytkových českých zemí nacistickým Německem v rovině mezinárodně právní, a umožní mu nahlédnutí pod pokličku nelehkého úsilí představitelů československého státního zřízení, kteří se zasazovali o obnovu samostatného československého státu v jeho původních hranicích. V tomto ohledu je nutno

autora pochválit, že se věnoval i otázce abdikace prezidenta Beneše, jejíž vnímání není dodnes jednoznačné (část historiků se domnívá, že byla platná, jiní se staví na stranu Edvarda Beneše a tvrdí, že byla vynucena Německem, tudíž absolutně neplatná). Diplomant ve své práci zevrubně analyzoval otázky týkající se vzniku dekretů prezidenta republiky, organizaci exilového státního zřízení a zabýval se rovněž otázkou vnímání dekretů v současnosti (v této souvislosti neopomněl ani vztah dekretů k tzv. Lisabonské smlouvě). Vznikla tak poměrně ucelená práce, která čtenáři podá přehledně a srozumitelně problematiku dekretální pravomoci prezidenta republiky, a to s využitím řady zajímavých pramenů. Bohatá je rovněž příloha, která kromě textů nejdůležitějších dekretů obsahuje i obrazový materiál.

Diplomová práce Tomáše Pavlů je psána velmi čtivě, z hlediska obsahového ji s ohledem na shora uvedené nelze nic závažnějšího vytknout, snad jen místy poněkud dlouhé citované pasáže – citace mohly být řešeny poněkud úspornější formou krátkého shrnutí s pouhým odkazem na citovaný zdroj. Co se týče stránky formální, diplomant důsledně dodržuje citační normu a je patrné, že práce s prameny mu nečiní žádné problémy. Lze tedy uzavřít, že práce Tomáše Pavlů je po obsahové stránce velmi kvalitní, příjemně jazykově podaná, s množstvím zajímavých informací a nelze tedy než konstatovat, že vyhovuje všem předpokladům závěrečné teoretické práce magisterského studia. Navrhuji proto, aby byla přijata k obhajobě se stupněm hodnocení "**výborně**".

Při obhajobě navrhuji zaměřit se na tyto otázky:

1. Jak vnímat abdikaci prezidenta Edvarda Beneše v říjnu 1938?
2. Účinnost dekretů prezidenta republiky na Slovensku.

V Plzni dne 13. 4. 2012


JUDr. Petr Beránek, Ph.D.